

K·MEO

EL PRIMER ÉS EL PRIMER

La Fiscalia de Barcelona demana l'amnistia pels policies

Mira que es difícil que la jurisprudència espanyola accepti qualsevol iniciativa del Govern espanyol de Sánchez, doncs ves per on, a les tres hores de proposar-se l'amnistia, la Fiscalia de Barcelona (se suposa que la màxima defensora dels interessos dels barcelonins) ha demanat en bloc, l'amnistia pels policies que el primer d'octubre del 2017 van esllomar a bastonades al votants.

Aquests és un missatge anònim de la Fiscalia explicant i desmentint l'encapçalat del present article clarament tendencios.

Nos som Nos i vosaltres, els independentistes, uns desgraciats. Dit això, manifestem:

La Policia espanyola té origen i fi en la salvaguarda dels ciutadans espanyols amb la qual missió s'hi deixa bous i esquelles. Sembla clar que els independentistes no

formen part dels espanyols ja que se'n volen separar.

Segons testimonis verços i plens de sinceritat, membres del cos de policia van manifestar reiteradament que els independentistes se'ls miraven malament, amb ulls plens d'odi i un membre del cos ha arribat a manifestar recentment que allò (el primer d'octubre) va ser pitjor que la segona guerra mundial.

La Policia treballa sempre a l'empara de la legalitat. Poc que pot dir-se el mateix dels que pretenen la dissolució de la única pàtria espanyola donada pel Gran Creador i mantinguda pels seus deixebles com Felip V, Franco, Aznar i d'altres membres del Sant Grial.

Si alguna cosa hi ha de justa en aquesta amnistia, és retornar a la policia espanyola la dignitat que alguns van

voler soscavar-li per exercir el seu deure a defensar l'ordre i el dret a defensar els seus aparells reproductors.

És de justícia doncs que, mentre la judicatura decideix l'aprovació o no de l'amnistia als criminals, assassins i destructors de la pàtria, la justícia alliberi la feixuga carrega moral del cos nacional de policia impol·luta com sempre i per sempre.

I nosaltres, diem amén. I qui no ho digui que es foti. Els anònims de la Fiscalia de Barcelona.

Traducció d'un secretari anònim de la fiscalia

GARSA PROSTÀTICA

UN DEMÒCRATA DE TOTA LA VIDA

President del Parlament balear estripa foto d'una víctima del franquisme

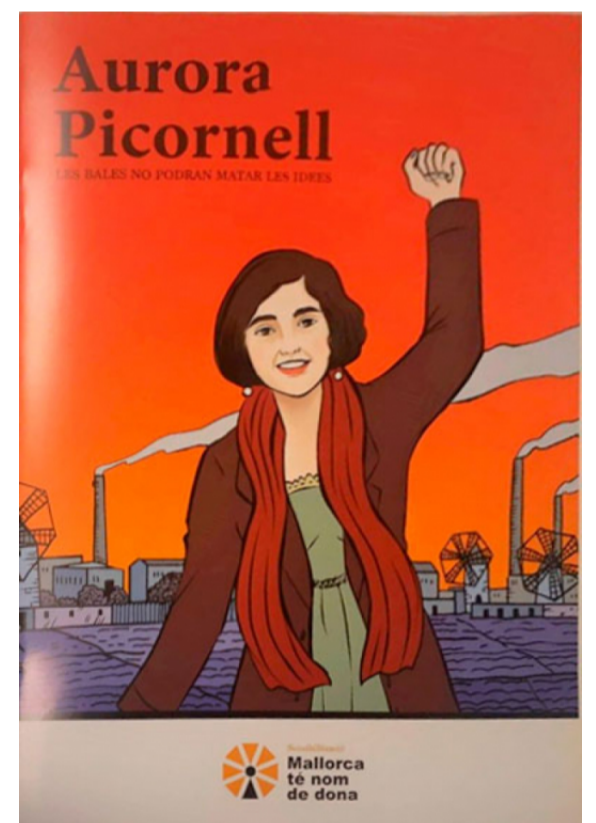
L'individu es diu Gabriel le Senne. President del Parlament Balear. Té una història que resumirem dient que és de VOX.

L'individu va dir en prendre possessió del càrrec (en castellà naturalment): Van a encontrar un Presidente al servicio de todos que tratará de favorecer el debate nacional y sosegado, siempre manteniendo el respeto que todos nos merecemos por encima de discrepancias que no debemos llevar nunca a lo personal.

Fa pocs dies, l'individu, va agafar de l'ordinador personal d'una diputada, fotos de tres víctimes del franquisme. Segons ell per una qüestió d'ordre (seria qüestió d'ordre portar un rosari penjat al coll?). Va estripar-ne una, la d'Aurora Picornell, costurera i sindicalista afusellada als vint-i-quatre anys per ideòlegs afins a un individu anomenat Gabriel le Senne.

L'individu, defensa la vida, sobre tot la que està per venir. No a l'avortament, a l'eutanàsia, al feminisme, l'ecologisme, al moviment LGTBI i, naturalment a la normalització del català, la violència masclista i la memòria històrica. Una joia de nano que va explotar precisament per la memòria històrica. És molt dolent recordar, especialment quan els records ens porten a les execucions de noies treballadores que creien en el dret a la vida lliure i que l'avi ideològic de l'individu, una altre individu anomenat Franco, no tenia gens clar i preferia afusellar que parlar.

Sembla mentida el mimetisme gairebé patològic entre el vell dictador i els membres de la democràtica formació de VOX. S'ho haurien de fer mirar. No per penedir-se, no per procurar civilitzar-se, senzillament per aprendre a dissimular una mica millor.

L'individu ja ho va intentar però malament. La paraula no és el seu fort. En el discurs de presa de possessió va dir el que mana el manual de Vox, fer-se passar per xai, però això no cola. La millora que necessiten afecta més a la testosterona. L'individu com els seus correligionaris, no tenen defenses per enfrontar-se a una manera de pensar diferent i han d'atacar d'immediat. Primer insulten, després peguen o destrueixen, després agafen l'arma. Un perill aquest individu.